

at skaffe Præstegaardene et ensartet Jordtilliggende, være unyttige; thi, naar de ikke gjennemføres under den Udvikling, Landbruget nu for Tiden har, men succesfuld i Løbet af 20 Aar, og mangfoldige Menneſker faae dermed at gjøre, vil der jo rimeligvis komme store Forskjelligheder frem. Seg antager, at den ærede Minister vil gaa ind paa Forslaget og erkjende Hensigtsmæssigheden deraf — Fremdeles foreslaar Udvalget, at der mellem §§ 21 og 22 indskydes en ny Paragraf. Det vil erindres, at Mindretallet ved 2den Behandling havde stillet et Forslag, der gik ud paa, at enhver Præst, der ønskede det, kunde faae denne Lov anvendt paa sig. Denne Bestemmelse modfattede haabe Ministeriet og Udvalget sig, da den selvfølgelig vilde bebyrde Fonden ganske overordentlig. Nu har Mindretallet modificeret sit Omſte derhen, at de Præster, hvis Indtægter af Ministeren skjønes at være ringere end den for 5te Klasse bestemte Løn, skulde kunne erholde et Tillæg, hvorved deres Indtægter bringes op til denne Størrelse. Paa denne Ændring er Ministeren gaaet ind, og Udvalget har ogsaa troet at kunne gjøre det. Jeg tror ikke, at der er Tale om mere end 50 Kald, og det kan ikke udsætte Fonden for nogen væsentlig stor Udgift at supplere, hvad Indtægten for dem er mindre end den for 5te Klasse bestemte Løn. — Til § 22 har Udvalget foreslaaet, at Loven, for saa vidt ikke anderledes bestemmes, i den, skal træde i Kraft fra 1ste April 1877 og samtidig med den fgl. Anordning, der i Henhold til § 7 bestemmer Landsbykaldenes Fordeling i Lønningsklasser. Da det nu ved § 7 er vedtaget, at Kaldene skulde fordeles ved fgl. Anordning, falder det subsidære Ændringsforslag naturligvis bort.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Fischer). Jeg takker det ærede Udvalg, fordi det har stillet Ændringsforslaget under Nr. 27, og jeg skal anbefale det til Vedtagelse. — Ændringsforslaget under Nr. 28 er kun en Rettelse. — Ændringsforslaget under Nr. 29 skal jeg anbefale til Vedtagelse af de af den ærede Ordfører ansførte Grunde. — Mod Ændringsforslaget under Nr. 30 i den Form, det nu har faaet, skal jeg ikke indvende Noget. Der vil ikke blive Spørgsmaal om noget stort Tilskud, og det er en Retfærdighedshandling mod de altfor smaa Præstekald, at man giver dem et Tilskud, saa snart det bliver muligt. — Ændringsforslaget under Nr. 31 kan jeg tiltræde, kun med den Bemærkning, at jeg dog egentlig ikke kan se, hvilken Nytte det skal gjøre; men Skade kan det ikke gjøre, og jeg skal derfor ikke modsætte mig det.

Sæde: Jeg maa takke det ærede Udvalg for det Ændringsforslag, det har stillet under Nr. 30. Jeg skal dog bemærke, at jeg vilde have ønsket, at de Præster, som der her er Tale om,

kunde være komne ind under Loven, da de saa havde faaet Afgang til Alderstillæg, som de nu ikke ville faae, før efterat de ere blevne forflyttede.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved

1) Forslag af Udvalget til § 21:

Første Stykkes anden Sætning udgaar. Vedtoges enstemmig med 34 Stemmer.

Forslag af Samme til samme Paragraf:

I sidste Linie af Nr. 2 rettes „876“ til: „875“.

ansaaes vedtaget uden Afstemning som en Rettelse.

2) Forslag af Samme til samme Paragraf:

Tredie Stykke affattes saaledes:

„De Kommissioner, der efter § 12 ville have at gjøre Forslag angaaende Præstegaardenes Jordtilliggende, skulde udnævnes og træde i Virksomhed, saasnart denne Lov er udkommen. Udstykning eller Bort salg af nogen Del af de Præstegaardene nu tilliggende Jorder maa da ikke finde Sted, inden vedkommende Kommission har afgivet sit Skjøn derover.“

vedtoges enstemmig med 34 Stemmer.

3) Forslag af Samme til en ny Paragraf:

Imellem §§ 21 og 22 indfattes følgende ny Paragraf, (saa at § 22, hvis den vedtages, bliver § 23):

„Efter at denne Lov er traadt i Kraft, skulde de Landsbypræster, hvis Indtægt af Kirke- og Undervisningsministeren skjønes at være ringere end den for 5te Lønningsklasse bestemte Løn, kunne erholde et Tillæg, hvorved deres Indtægt bringes op til denne Størrelse.“

vedtoges enstemmig med 34 Stemmer.

4) Principalt Forslag af Samme til § 22:

Paragrafen affattes saaledes: „Denne Lov, der ikke gælder for Xoverne, træder, forsaavidt ikke anderledes i Loven bestemmes, i Kraft fra 1ste April 1877 og samtidig med den kongelige Anordning, der i Henhold til § 7 bestemmer Landsbykaldenes Fordeling i Lønningsklasser.“

vedtoges enstemmig med 34 Stemmer.

Det subsidære Forslag af Samme til samme Paragraf var bortfaldet ved den tidligere Afstemning.

Lovforslaget i sin Helhed fattes derefter under Forhandling.